

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до статті 281 Цивільного кодексу України щодо збереження генофонду Українського народу (реєстр. № 10450 від 30 січня 2024 року)

На виконання пункту 2 Постанови Верховної Ради України від 7 лютого 2024 року № 3574-ІХ «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до статті 281 Цивільного кодексу України щодо збереження генофонду Українського народу Комітет з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 14 березня 2024 року (протокол № 156) пропозиції і поправки, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи до проекту Закону про внесення змін до статті 281 Цивільного кодексу України щодо збереження генофонду Українського народу (реєстр. № 10450), поданого народними депутатами України Дмитрієвою О.О. та Радуцьким М.Б. (далі – Законопроект).

До другого читання від суб'єктів права законодавчої ініціативи надійшло 12 поправок і пропозицій щодо вдосконалення окремих положень Законопроекту.

З метою дотримання законотворчої техніки, а також удосконалення положень законопроекту Комітет на підставі пункту 4 частини першої статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» пропонує доповнити порівняльну таблицю такими поправками:

1) Розділ I викласти в такій редакції:

«I. Статтю 281 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Фізична особа, репродуктивні клітини якої зберігаються відповідно до законодавства, на випадок своєї смерті або оголошення судом її померлою має право скласти заповіт щодо власних репродуктивних клітин. Заповіт складається в формі та порядку, визначеному цим Кодексом.

Розпоряджання репродуктивними клітинами такої фізичної особи, а також застосування допоміжних репродуктивних технологій із використанням таких репродуктивних клітин здійснюється відповідно до заповіту згідно з порядком та умовами, встановленими законодавством»;

2) Розділ II викласти в такій редакції:

«II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що волевиявлення фізичної особи щодо розпорядження її репродуктивними клітинами, які зберігаються відповідно до законодавства, на випадок її смерті або оголошення її померлою, оформлене до набрання чинності цим Законом нотаріально посвідченим документом або документом, на якому справжність її підпису засвідчено відповідно до Закону України «Про нотаріат», є підставою для застосування допоміжних репродуктивних технологій із використанням таких клітин.

3. Установити, що волевиявлення фізичної особи щодо розпорядження її репродуктивними клітинами, які зберігаються відповідно до законодавства, на випадок її смерті або оголошення її померлою, оформлене до набрання чинності цим Законом документом, який не є нотаріально посвідченим та на якому справжність її підпису не засвідчено відповідно до Закону України «Про нотаріат», є підставою для застосування допоміжних репродуктивних технологій із використанням таких репродуктивних клітин за сукупності таких умов:

справжність підпису відповідної особи на такому документі засвідчено керівником юридичної особи, яка надає послугу зберігання відповідних клітин;

протягом шести місяців після смерті фізичної особи або оголошення її померлою до юридичної особи, яка надає послугу зберігання відповідних клітин, не надійшли документи, що свідчать про наявність спору про право використання таких клітин.

Якщо до юридичної особи, яка надає послугу зберігання репродуктивних клітин фізичної особи, протягом шести місяців після її смерті або оголошення її померлою надійшли документи, що свідчать про наявність спору про право використання таких клітин, застосування допоміжних репродуктивних технологій із використанням таких клітин здійснюється на підставі відповідного рішення суду.

4. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття ними нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону».

Комітетом до другого читання підготовлено порівняльну таблицю до Законопроекту, яка містить 14 поправок і пропозицій, за результатом розгляду яких пропонується 6 – врахувати (частково, редакційно), 8 – відхилити.

Розглянувши Законопроект, підготовлений до другого читання, Комітет з питань правової політики вирішив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до статті 281 Цивільного кодексу України щодо збереження генофонду Українського народу (реєстр. № 10450 від 30 січня 2024 року) прийняти в другому читанні та в цілому в редакції, запропонованій Комітетом, а також у разі

прийняття Законопроекту як закону доручити Комітету разом з Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України здійснити редакційне та техніко-юридичне доопрацювання його тексту.

2. Доповідачем від Комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити заступника Голови Комітету, голову підкомітету з цивільного та адміністративного законодавства Калаура І.Р.


Голова Комітету


РАДА


РАДА


Д.В. МАСЛОВ


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА


РАДА

